

(המשך מעמוד 29)

מויג במאקרו-כלכלה. בעוד ש-
הורביץ הוא מומחה לניהול מיפע-
לים בגודל בינוני, נאמן הוא מומ-
חה למיגור הצר של מיסים. פעור-
לתם המשותפת לא הוכחה, עד כה,
שיש ביכולתם לרפא את הכלכלה.
נאמן אחראי במידה רבה לכיש-
לונן של הורביץ.

קנוניה מופלגתית. אך לנא-
מן יש אמביציות. כמו הורביץ, הוא
מתכוון ליום שבו יודח הליכוד מן
השליטון. הורביץ מתכוון הופעה
ברשימה נפרדת בבחירות, שתאפי-
שר לו להצטרף לממשלה של ה-
מערך, אם התנאים יהיו נוחים
לכך (ראה עמוד 31-30). נאמן
שם את עינו בבית-המישפט ה-
עליון.

אם תתגשם שאיפתו, תהיה זאת
הפעם הראשונה ששופט בבית-
המישפט העליון יהיה עסקן פור-
ליטי, שעלה לגדולה בעיקבות
קנוניה פוליטית בין מיפלגות.
תוצאת הדבר על מעמדו של בית-
המישפט עלולה להיות קטלנית.

מיפלגות

יערי זנזות וינדזור

ההתמודדות: מפ"ם

מרגיזה את

אנשי רבין

הרוחות במיפלגת-העבודה מת-
להטות לקראת ועידת-ההתמודדות
בסוף החודש הבא.

למחנה פרס היה מהלך מבריק
— מסעו של יו"ר המיפלגה, בחבי-
רת שני תומכיו העיקריים, למצ-
יים. מחנה רבין הגיב מייד, כשר-
חזר פרס, בתביעה לערוך מעין
"פריימריס" נוסח אמריקה, כאשר
המועמד לראשות-הממשלה נבחר
על-ידי כל חברי המיפלגה — הצ-
עה שלא היה לה כל סיכוי להת-
קבל בלישכת-המיפלגה.

רבין בונה את מסעו על בניית
זדמתי אמריקאית: להצעת ה-
"פריימריס" קדמה ההצעה לקיים
התמודדות טלוויזיונית בינו לבין
פרס, בסיועו קארטר-רגן.

הסינון האמריקאי של רבין אינו
מפריע לתומכיו בקיבוץ-המאוחד
לטעון, שקיים הבלד אידיאולוגי
שוב בין מחנה-פרס למחנה-רבין.
ההבלד האידיאולוגי אינו מצוי ב-
תחום המצוי דווקא. טוען ח"כ
דני רוזוליו: "המגמה של פרס
אנשיו היא שמיפלגת-העבודה
היה מיפלגת-מרכז. אנחנו, תומ-
כי רבין, רוצים מיפלגה שיש לה
גסר חברתי, המגבשת סביבה את
מחנה תנועת-העבודה ההיסטורית."

לאנשי-רבין יש בעייה מכיוון
בלתי-צפוי לגבי הסגר החברתי
שה תנועת-העבודה ההיסטורית. ה-
עיה היא מפ"ם, המצוייה באגף
זשמאלי של המערך.

באופן רישמי לא נקטה מפ"ם
זמדה בהתמודדות. אך לכל מי ש-
זקב אחרי התבטאויות מנהיגי ה-
זיפלגה אין ספק שהיא מתייצבת
ליצור את פרס.

גם אנשי רבין ערים לכך. "כשר-
זואלים אותי בקיבוצים על עמ-
ת מפ"ם, אני משיב שאינני מופ-
זע, אומר דני רוזוליו, "אני מז-
יר לחברים את עמדת מפ"ם ב-
1967, כאשר דיין ואלון התמודדו
ול מישרת שרה-ביטחון. דיין הוא
זזכה או בתמיכתה של מפ"ם."

נגד הקרובים. ח"כ זאב כץ,
ם הוא שני מחנה-רבין מן הקי-
וץ-המאוחד, מדבר באופן מפור-
זש: "צריך לזכור שמפ"ם סירבה
הצטרף למערך עד שהצטרפה גם
פ"י. צריך לזכור שמאיר יערי
יחד עם נשות וינדזור העליות

ח"כ בן-מאיר

כיפה כמפתח לעבודה

הם שעלו את דיין ב-1967, נגד
אלון."

וההסבר של כץ לעמדתה של
מפ"ם: המיפלגה הזאת, לכל אורך
ההיסטוריה התנועתית שלה, תמיד
הסתייגה מהיתר קרובים אליה,
והתחברה אל הרחוקים. החשש של
מפ"ם הוא שאם תזוהה יותר מדי
עם הקרובים אליה, יתבטל הצורך
בקיומה הנפרד."

רת

הח"כ הכיפה והשבת

הח"כ הרתי יהודה
בן-מאיר רוצה בחוק
המפלה לטובה דתיים
עליפני חילוניים

האבטלה הגוברת במשך לא
נעלמה מעיניו של ח"כ יהודה בן-
מאיר (מפד"ל). הח"כ הנמרץ ביי-
קש להוכיח, כי הוא דואג יפה
למובטלים הדתיים, והגיש בכנר-
סת הצעת תיקון לחוק-שעות-
עבודה ומנוחה.

בתיקון מבקש יהודה בן-מאיר
לקבוע, כי עובד לא יופלה לרעה
בקבלת-עבודה בשל רצונו לשמור
על ימי המנוחה השבועית, קרי —
שבת. איש המפד"ל מסכים להוציא
מכלל זה "מוסדות המופקדים על
ביטחון-הציבור", אך ככל המוסד
עבודה אחר יוכל כל עובד להצהיר
כי הוא שומר-שבת, ודי יהיה בכך
כדי לחייב את המעסיק שלא להעי-
סיקו ביום זה.

יש שורה ארוכה של מוסדות ו-
מקומות-עבודה שאינם "מופקדים"
על ביטחון-הציבור, אשר העבו-
דה בשבת חיונית בהם, אם אין
רוצים לשבש את מהלך-החיים ה-
תקין במדינה.

במוסדות אלה נוקטים, אמנם,
מדיניות של אפלייה בקבלת עוב-
דים דתיים, שאינם עובדים ב-
שבת. לולא האפלייה בקבלה לע-
בודה, היתה נוצרת מיד אפלייה
בעבודה עצמה, בין העובדים ה-
מייחוסים, שאינם עובדים בשבת
לעולם, ובין האחרים הנאצים
לוותר במידת-תכיפות רבה יותר
(ביגלל הימצאות הדתיים) על יום
המנוחה בחיקה-המישפחה.

אין צורך לומר שהאפלייה ה-
הפוכה בקבלת עבודה — כלפי ה-
חילונים — אינה מטרידה את ח"כ
בן-מאיר. שום מורה דתי אינו
נאלץ להסיר את הכיפה מראשו
כשהוא עובד בבית-ספר חילוני,
בעוד שמורים חילוניים עוברים
"גיור כהלכה" כשהם מבקשים
לעבוד בבתי-ספר דתיים, ובכלל
זה חבישתי-כיפה, לבוש צנוע ו-

מופעלים על-ידי עובדים שאינם
יהודים, וכן: הצעת חוק זו, ה-
מבוססת על בחינת ציצייתו של
העובד במישור הדתי, תביא במ-
שך הזמן גם לדרישות מי-מנוחה
מצידם של עובדים מוסלמים ו-
נוצרים."

דרכי חיים

מישקה המקסים

אנשי מיניסטרוני התרבות

במוסקבה דאגו להעביר

דובון ומיכתב-ברכה

דרפנה מחיפה

"מישקה, הדובון המקסים ש-
שימש סימלה של האולימפיאדה
במוסקבה, ברח למערב ומצא מי-
ל ט בחיפה." מתבדחים תושבי ה-
בית ברחוב הביכורים בחיפה.

מישקה החרם על-ידי העולם ה-
מערבי בעיקבות החרם שהוטל על
האולימפיאדה. בשום חנות ברחבי
ארצות-הברית ואירופה המערבית
אי-אפשר היה למצוא אותו.

ב-29 באוקטובר התדפק על דלת
ביתם של מישפחת ציזיק בחיפה
אדם בשם סשה חנינין. סשה הינו
איש רק"ח, רחל ואדם ציזיק לא
הבינו מה הביא איש זה לפתח
ביתם. לאחר שחשף סשה את מי-
קה הרוסי, צהלו בני המישפחה.

זהו בעצם סוף מרוצם, שנערך
ברחבי העולם אחר מישקה.
דפנה, בתם הבכירה, היגה נע-
רה חולה. דפנה לא ביקשה דבר
לקראת יום-הולדתה ה-18, שנערך
למחרת בואו של מישקה, פרט ל-
בקשה אחת, היא רצתה את הדובון

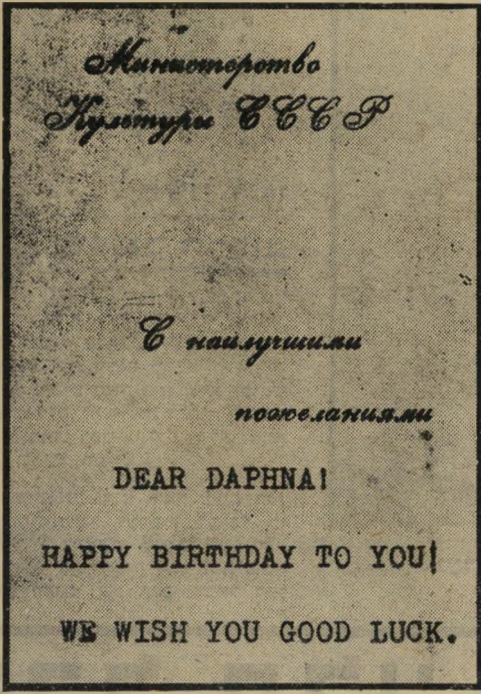
פעודה הומניטרית של
ברית-המועצות. רחל, אישתו,
החליטה לא לוותר עד אשר ה-
חיוך יעלה על פניה. החליטה ו-
עשתה... היא כתבה מיכתב לנצי-
גות רומניה בישראל, אך לא זכתה
לתגובה. "שברתי את הראש שעות
ארוכות. איך בכל זאת אפשר יהיה
להשיג את מישקה? ואז כתבתי
ישירות למיניסטרוני-התרבות ב-
מוסקבה, יהיה אשר יהיה, את כל
שיכולתי עשיתי."

עבר חודש ימים וכל תגובה לא
נתקבלה. יום-הולדתה של דפנה
עמד על הסף. דפנה לא רצתה כל
דבר אחר ליום-הולדתה, אדם המ-
שיך לחפש ברחבי-העולם ואיין.

ערב יום-הולדת חשבו רחל
ואדם על תחליף ו,פתאום הופיע
סשה, כמו מלאך, מספרת רחל.
אל מישקה היה מוצמד מיכתב:
דפנה היקרה! יום-הולדת שמח!
אנו מאחלים לך הצלחה. המיכתב
היה כתוב באנגלית, על-גבי נייר
של מיניסטרוני-התרבות הרוסי.

"אנחנו פשוט לא האמנו, מת-
רת רחל את האירוע בהתרגשות.

"סשה דיבר על הקשר שלו עם
רוסיה כאילו ומדובר במדינה ב-
מערב. לא הפסקנו לחקור אותו
על דרכו של מישקה עד חיפה."
סשה היה בביקור בקוריאה, בדרכו
לארץ עבר דרך מוסקבה. שם פנו
אליו אנשי מיניסטרוני הרוסי ו-
ביקשו ממנו להעביר את הדובון
לחיפה. הדאיגה אותם העובדה ש-
יום-הולדתה של דפנה יתקיים ללא
הדובון. הם כנראה לא סמכו על
הביורוקרטיה המערבית, מתבדחת
רחל. "ודי בצדק. מיכתב בארץ
למוסד ממשלתי בנושאים קשים

מישקה ודפנה ציזיק

ברכות מברית-המועצות

למרות החרם ישראל השתתפה באולימפיאדה

וחשובים הרבה יותר, זוכה לעיי-
תים-קרובות לטיפול כושל ואיטי."
רחל המשיכה בדבריה בהתרג-
שות: "הדהימה אותנו המסירות
שבה טופלה הבקשה. ברית-המוע-
צות, המעצמה הרחוקה והמושמ-
צת, עשתה פעולה כל-כך הומני-
טרית ויפה, אפילו שרחו וצרפו
מיכתב-ברכה. ביקשתי להודות
להם, אך סשה היסביר שאין דרך
למצוא את האיש שעשה זאת. אני
רוצה לשלם אך אין למי."

רחל כתבה מיכתב-תודה נרגש
לאותה כתובת שאליה פנתה לרא-
שונה, ובו הביעה את השימחה ש-
הביא מישקה לביתם. "אני חושבת
שקשה יהיה להסביר במילים כתי-
בות איוה קרן-אור, הוא מישקה
בביתנו, בעיקר בליבה של דפנה.
אין כל מחיר לפעולה נפלאה זו."

המקסים. דפנה התאהבה במישקה,
לאחר שצפתה בו שעות ארוכות
דרך מסך הטלוויזיה. במשך כל
תקופת התחרויות-האולימפיות הי-
תה דפנה מרותקת למיסת-חוליה.
היחיד שהעלה חיוך על פניה היה
מישקה. כך הפך הוא סמל של
חום וחווה בקרב בני מישפחת
ציזיק.

לקראת יום-הולדתה החליטו אדם
ורחל להביא אותו לביתם. אדם
נוסע לעיתים-קרובות לחוץ-לארץ
עקב תפקידו כנציג חברה בינ-
לאומית לתובלה.

באחת מנסיעותיו ביקר באר-
צות-הברית ולא מצא את מישקה.
גם באירופה-המערבית לא נראה
הדובון בשום חנות-צעצועים. אדם
הרים ידיים, "מישקה החרם ואין
כל דרך להשיגו."

העבודה שבהם הכרחית העבודה
בשבתות.
נימוקים גזעניים. אחד מ-
מקומות העבודה שעלול להימצא
בין הנפגעים העיקריים של החוק
החדש — בתי-המלון. אך בנוש-
אות-התאחדות-המלונות, שדנה ב-
נושא ופירסמה הודעה, אין מדגני-
שים את הנימוקים הענייניים נגד
החוק. שם מבינים, כנראה, שב-
עידן בגין אפשר לשכנע את ה-
ציבור טוב יותר אם משתמשים
בנימוקים לאומניים וגזעניים.

בכתורת ההודעה שפירסם מנכ"ל
התאחדות-המלונות, משה עמיר,
נאמר: "החבר-הכנסת בן-מאיר
מבקש למנוע העסקת עובדים יהו-
דים במלונות." ובהמשך טוען
עמיר, כי אם תתקבל הצעת-החוק
אפשר יהיה "לצפות לתהליך מו-
רז אשר בסופו יימצאו המלונות